



צ'ון תורני שכונ'י

בעז'הי"ת איגדה של תורה

גליון 666

בית הכנסת "עולי בבל" ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל רח' יוסף חיים אור-יהודה ת"ו



כפתח האהל



כל ה"מסעות" מכונים מלמעלה בפרשתנו מוזכרים כל מסעותיהם וחניותיהם של בני ישראל במדבר.

באר ה"בעל שם טוב" הקדוש, כי הסיבה שבשלה ראתה התורה לצין את סדר המסעות היא, כדי ללמדנו על מסעות החיים שכולנו עוברים: לכל אדם יש מסע חיים משלו, רצוף בעליות ובמורדות. לעתים הוא נוסע ולעתים חונה, לעתים תנאי הדרך משופרים – ולעתים קשים ומרים.

יהודי מוצא עבודה, הוא עובד שם מספר חודשים, ופתאום מפטרים אותו, ועליו לחפש עבודה אחרת. הוא ודאי כועס על ה"בוס" שפטרו, ומלא עליו טרוניות.

אדם גר בבית מסוים, אחד השכנים עושה לו צרות, עד שהוא נאלץ לחפש מקום מגורים אחר. הפעם הוא כועס על השכן, שבעטיו עליו לנדוד לדירה אחרת.

על האדם לדעת שאין זה בגלל ה"בוס" או בגלל השכן, אלא הכל מכון מאתו יתברך. כל מסע שאדם נוסע, כל טלטול שעליו לעבור, הוא בשל רצונו יתברך.

כך גם היה בכל מסעותיהם ונדודיהם של בני ישראל במדבר, "על פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו" כך גזרה חכמתו יתברך. לנסיעות ולטלטולים הללו יש מטרה ברורה.

הצער שהאדם מצטער בעת שעליו לנדוד, מכון לכפרת עוונות, הן על מה שחטא בגלגול זה, ולעתים על עוונות שחטא בגלגולים קודמים. הכל בא במדויק לצורך האדם, ואין כאן כל "מקרה". כל צער שאדם מצטער כאן בעולם, אינו אלא לטובתו ולתועלתו.

כאשר אנו מתבוננים על חיצוניות ימים אלו אנו רק רוצים שימים אלו יעברו, בגלל ההגבלות ההלכתיות. אך כאשר נתחבר לסוד הפנימי של ימי בין המצרים נגלה שהם השורש לכל הימים הטובים של השנה הבאה עלינו לטובה. זהו זמן של תשובה והתחלה חדשה. ב-40 ימים אלו התפלל משה רבנו לביטול הגזרה על עמ"י שעשו את חטא העגל. לכן ימים אלו הם זמן של עת רצון לקיבול תפילות. בימים אלו טמונה האפשרות להגיע לגאולה פרטית וגאולה כללית. (נתיבות שלום) דווקא בימים אלו מושפע שפע עצום ונפלא שעל ידו ניתן לבנות את בית המקדש. רבותינו מבארים כי דווקא בימים אלו טמונה יכולת עצומה להתקרב לבורא עולם. היאוהב ישראל' כותב כי "דוקא בימים אלו אם מתחזק האדם בלימוד התורה ועבודת התפילה ימצא בימים אלה יותר משאר ימים, כי הזמן מצד עצמו מסוגל". גם בעל ה"עבודת ישראל' כתב: "יש ימים בשנה שהם שפלים, דהיינו ימי בין המצרים, יוכל האדם יותר להעלות יותר ניצוצות ויותר אבנים טובות ומרגליות יוכל ללקוט בהם ולהעלותם... וכל זה צריך לתקן בתורה ובתפילה ובתשובה". "ואדרבה", הוא מוסיף וכותב, "בימים אלו הקדושה רבה מאוד, וכמשל אבן טוב שלפי גדולת ומעלת האבן הטובה, כמו"כ יש עליו כיסוי גדול יותר".

המגיד ממזריטש ביאר את הפסוק באיכה: "כל רודפיה השיגוה בין המצרים", כך: "כל מי שרודף להמליך את הבורא - יוכל להשיג יותר דווקא בימים אלו, בין המצרים". המגיד הוסיף והמשיל את המשל המופלא הבא: "כשהשר יושב בביתו - אז אימתו מוטלת, ולא כל איש ואיש יכול לבא פנימה. מה שאין כן, אם השר עובר בשוקים וברחובות חוץ לפלטרין שלו - אז הוא קרוב לכל קוראיו ויאזין שוועת כל הקוראים בשמו... לכן הרשות נתונה לכל אדם להתקרב אל מלכו של עולם, והוא עונה אליהם".

שבת שלום
שמשון אליעזר פוקס

אמרי השבת
הדלקת נרות
מוצאי שבת
8:20
7:18
לית 8:52
טא לשמור על קדושת הגליון
אין לקרוא בשעת התפילה

אָהַל הַהַלְוָה

"משנכנס אב ממעטין בשמחה" עד לאחר עשירי באב, ואמרו חז"ל, שימים אלו הם ימי פורענות לישראל, ומזלם אינו מאיר להם בימים אלו,

מיום ראש חודש אב, ממעטים במשא ומתן של שמחה, כגון קניית רהיטים חדשים לבית חתן וכלה, או קניית תכשיטי זהב וכסף, וכיוצא בזה. וכן אסור לסייד או לצבוע את הבית בימים הללו, מפני שזהו ענין של שמחה. ובשאר משא ומתן שאינו של שמחה, כגון קניית רהיטים לביתו, או מכונית חדשה וכדומה, אף על פי שהיה ראוי להחמיר בזה, מכל מקום נהגו להקל. וכתב מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל, שמכל מקום טוב להמנע מלהביא רהיטים חדשים לביתו, או מכונית חדשה לביתו, בימים אלו, משום ששמחה היא לו.

נהגו ישראל, שבימים אלו, מיום ראש חודש אב ועד ליום עשירי באב, הקרויים "תשעת הימים", אינם שותים יין ולא אוכלים בשר, אלא ביום השבת.

ורבים טועים לחשוב, שלמנהג הספרדים אין איסור באכילת בשר אלא בשבוע שחל בו תשעה באב. **ויש לעורר כי אין הדבר נכון, אלא מראש חודש אב לא אוכלים בשר.**

נוהגים האשכנזים להחמיר בענין כיבוס ולבישת בגדים מכובסים החל מיום ראש חודש אב. והספרדים נוהגים בזה רק בשבוע שחל בו תשעה באב.

השנה שנת תשפ"ב, יחול יום התענית "תשעה באב" ביום ראשון, ולכן אין לנו בשנה כזו את הדינים הנוהגים בשבוע שחל בו תשעה באב.

להערות והארות, הנצח ות,
לעילוי נשמת וכו' 054-8566615
לקבלת העלון במייל נא לכתוב ל:
8444774@Gmail.com

אהל לחידוש חידושים ופג'נים לשולחן השבת

"ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי ה', ואלה מסעיהם למוצאיהם".

השאלה שרבים מן המפרשים שואלים- מדוע כפל הלשון בפסוק "מוצאיהם למסעיהם" ו"מסעיהם למוצאיהם"?

בספר "אהלי יעקב" הביא רעיון נפלא: מסעות בני ישראל במדבר לא היו רק לשעתם, הם נכתבו כדי ללמדנו לקח לדורות עולם. מכל מסע שמציינת התורה הפיקו בני ישראל לקחים ומסרים ממאורעות המסע.

לדוגמה: "ברתמה" למדו ישראל מן המרגלים מה גדול חטא הלשון, ב"קהלתה" - שם נקהלו על קרח - למדו ישראל מהי חומרתה של מחלוקת, ב"צלמונה" או ב"פונון" למדו ישראל מהנחשים השרפים את שפלותה של כפיות טובה וחוסר הכרת הטוב (רמב"ן), וכן בכל מסע ומסע.

בכל מסע שכזה היו פרטים טכניים לרוב ומאורעות שאירעו בהם, אבל העיקר הוא לא "מסעיהם למוצאיהם". תיאור הדרך והאווירה, מהיכן יצאו ולהיכן הגיעו - אינם מעניינים.

"ויכתוב משה", מה שנחקק לדורות עולם הוא "מוצאיהם למסעיהם" - מה יצא לנו מן המסע. אילו תובנות הפקנו? במה החכמנו? על אילו טעויות נשתדל לא לחזור?

אומר ה"בעל שם טוב" הקדוש: כל יהודי מישראל עובר בחייו מ"ב מסעות. מסעות אלו הם נקודות ציון לתיקונו השלם.

המסע הזה לא חייב לכלול דווקא תרמיל וציוד רב, הוא יכול להתרחש בהמתנה בתור, בנסיעה באוטובוס, בשיחה עם אחד מבני הבית.

רק בני אדם. כן מצפים ממנו להפיק לקחים, לקחת את ה"מסע" הנוכחי שלא הצלחנו בו ולסמן לעצמנו את הדרך ל"מסע" הבא.

"רבנו בחיי" אומר: **נמנו המסעות בשמותם להורות שהכל תלוי כפי מחשבתם של ישראל בהקדוש ברוך הוא.** כשהיו בני ישראל

דבוקים בבורא, זכים במחשבתם ועושים רצונו, נוסעים במחשבתם ממחשבה רעה לטובה, היתה מידת הרחמים שעליהם, מרחמת ומגינה עליהם, והיו חונים "בהר שפר", או

"במתקה". אלא שכאשר היו חוטאים ונוסעים ממחשבה טובה לרעה, היתה מידת הדין תלויה עליהם, והיו חונים "בחרדה",

"בדפקה" או "במרה". הכל תלוי במחשבתו של היהודי. הקב"ה מוליך אותנו ורוצה להוליך אותנו רק לטובה. מידת הרחמים מושפעת תמיד לכל הבריות במטרה אחת, להיטיב לנבראים,

להביאם אל התכלית השלמה. אלא שהמסעות שאנו עוברים בחיינו, בדרך אל האור, נרשמים על פי ההכנה של הכלי, על פי המחשבות שיש לנו באותם הרגעים, אם במידת הדין ואם

במידת הרחמים.

אהל המעשה

אהבת חינם

מצוות "ואהבת לרעך כמוך" היא יסוד התורה כולה. היא הסוד של כל חיי היהודי. זו הסיבה שכאשר התבקש הלל הזקן על ידי הגוי "גיירני על מנת שתלמדני כל התורה כשאני עומד על רגל אחת", לימדו את הכלל "מה ששנוי עליך אל תעשה לחברך", באומרו "זו היא כל התורה כולה"

בית המקדש חרב בגלל שנאת חינם, וסביר להניח שככל שתהיה יותר אהבת חינם ייבנה בית המקדש השלישי מהר יותר. לעתים עושים אנשים שיקולים של 'מגיע לוי' או 'לא מגיע לוי' שנתייחס אליו יפה. אך אלה שיקולים מוטעים, כי אם נאהב כל אחד רק משום שהוא בן של הקב"ה, בלי להתחשב בהתנהגותו, הוא יחזיר לנו אהבה והתחשבות!

אהבת חינם פירושה: קודם כל תאהב את הזולת, בלי קשר למעשים שלו, ואז תגלה את הצדדים היפים שלו. אומר הגה"צ ר' אריה שכטר זצ"ל בדורנו הננו מוקפים ביהודים חילונים, פוגשים אותם בכל מקום. חשבתם שהם רשעים? ובכן, עלינו לדעת כי אין היום רשעים! היום יש רק מסכנים! כולם מסכנים, לא רשעים.

לפני שנים התגורר מול ישיבת 'תפארת ציון' בבני ברק יהודי חילוני, ניצול שואה. בכל שבת היה מפעיל את הרדיו בעוצמה גבוהה. הדבר חרה לבחורי הישיבה שהביעו מחאתם באופנים שונים.

בשלב מסוים ביקשו ממני שאצטרף למלחמה במחלל השבת, אך אני סירבתי. אמרתי להם: "אף אחד לא ניסה לדבר אתו מלבד אל לב. לא היה מי שאמר לו מילה טובה, הוא עבר את מוראות השואה, ולא זו הדרך לדבר אתו." באותה תקופה פתחתי בית כנסת מול ביתו של האיש, והנה אותו יהודי מרוחק ניגש אלי ומספר כי בעוד חודשיים ייכנס בנו לעול מצוות. "התסכים לעשות את בר המצווה בבית הכנסת שלך?!", שאל האב. "בוודאי! מה השאלה?!", עניתי. האיש מהסס ומברר בזהירות: "אתה יודע מה אומרים עלי בשכונה..."

" נכון אני יודע, אך איני מסכים אתם! אני מניח שאתה יהודי טוב, ואתה יכול בהחלט לעשות את הבר מצווה לבן שלך בבית הכנסת שלנו. אבל אני מייעץ לך, אתה הרי לא יודע איך בית הכנסת נראה מבפנים. אם כן, מעכשיו עד הבר מצווה תבוא בכל שבת לבית הכנסת, תראה את ה'הלוך ילך', וכשתגיע שבת הבר מצווה אתה כבר תהיה בעניינים." הוא הסכים והגיע בכל שבת לבית הכנסת. כמובן, את הרדיו הוא כבר לא הפעיל בשבת. ובשבת הבר מצווה קניתי עבורו עוגות ושתייה. אף אמרתי דרשה והרמתי אותו לגבהים. מני אז הוא לא הפסיק לבוא לבית הכנסת בשבתות, ובהמשך גם בימות החול. כיום הוא יהודי שומר תורה ומצוות במלא מובן המילה! כי "כמים הפנים לפני כן לב האדם לאדם". גם כאשר יש צורך להוכיח אסור לשכוח את הציווי "ולא תשא עליו חטא" – אל תאשים אותו. תבין אותו. (דרשו)

מסופר על אחד שבא לסטייפלער זצ"ל ואמר לו: רבנו, אני נכשל הרבה". שאלהו הרב: "האם אתה גם מנצח?" ענה האיש: "אבל אני נכשל הרבה". שאלהו שוב הרב: "אבל לפעמים אתה כן מנצח?" ענה לו שוב: "רבי, אולם הכישלונות רבים המה". שאלהו שוב הרב: "בכל זאת, תענה לי האם לפעמים אתה כן מנצח?" או אז הבין התלמיד את שאלת הרב וענה: "אמת, לפעמים אני מנצח". אמר לו הסטייפלער: "ובכן, לך בכוחך זה, לך בניצחונות אלו המועטים, עליהם תשים לבך. מהם תשאב כוח ועידוד ותמשיך הלאה".

על כך רומזת התורה כאשר מפרטת את מסעי בני ישראל – ארבעים ושניים במספר. לומר לך, ההגעה אל המטרה, אינה הגעה כלל ועיקר, הדרך רצופה מכשולים, עליות ומורדות, ניסיונות ומשברים, תקוות ואכזבות, כל אלו יכולים למוטט את רוחו של האדם במסילה העולה בית אל, אבל מצד שני הכרחיים אלו להיות מכורח המציאות, ואין לך עליית מדרגה שאין לפניה ירידה העולה לשבור את רוחו של האדם והיא זו שתביא בסופו של דבר לידי גאולה ולעליה.

ראש כולל אחד
דחה את תשלום המשכורת
במשך כמה חודשים.



אחרי חצי שנה הוא מכריז על סגירת הכולל
לאחר שלא הצליח להשיג את הכסף
והוא לא יכול לשלם את המשכורות.
נענה אחד האברכים: מה אתם חושבים שאני פראייר,
אני כבר קלטתי מהתחלה שהראש כולל לא מתכוין
לשלם, חצי שנה אני כבר לא לומד מילה!

אמר רב יהודה אמר רב: "כל המבזה
תלמידו חכמים אין לו רפואה למכתו."
(שבת ק"ט:)

קצתה האתול

מסופר על אחד מגדולי הדור רבי חיים עוזר גרודז'ינסקי זצ"ל שהלך ברחוב עם כמה מתלמידיו, והנה ניגש אליו יהודי מגמגם, ושאל אותו היכן נמצאת כתובת מסוימת. השואל היה מגמגם מאוד, והשאלה ארכה זמן רב. רבי חיים עוזר ענה לו באדיבות, שהוא "במקרה" גם עושה את דרכו לכיוונה של אותה כתובת, והציע לו להצטרף אליו. כך הלכו שניהם יחד והגיעו עד הכתובת, אף על פי שהרב היה קשיש מאוד וההליכה קשתה עליו.

כשנפרדו, שאלו התלמידים את הרב - מדוע הטריח הרב עצמו עד כדי כך ללכת ולהראות לו את הכתובת, הרי הרב היה בכיוון ההפוך וכלל לא חשב ללכת לשם? ענה להם הרב. לא שמתם לב? אותו יהודי הוא מגמגם, ושמתי לב שהשאלה מקשה עליו. אם לא הייתי מלווה אותו אל הכתובת, הוא היה צריך לעצור אנשים נוספים כדי להיעזר בהם, והיה מתבייש שוב ושוב. מחובתי למנוע את הבושה הזו ממנו, וראוי לי לטרות, להתאמץ ו"לבזבז" מזמני, רק כדי שאותו יהודי לא יתבייש פעם נוספת.

פרשתנו מספרת על הורג נפש בשגגה, שדינו לגלות אל אחד מערי המקלט. אחד מדיני ערי מקלט הוא, שהדרכים אליהם חייבות להיות מתוקנות וללא שיבושים, עם שילוט ברור המראה את הדרך המובילה אליהם. הדבר נלמד מהפסוק "תכין לך הדרך" (דברים י"ט).

הרב חיים זייטשיק על פרשה זו שואל, מדוע לגבי עיר מקלט יש ציווי על התקנת דרכים מתוקנות, בעוד שלגבי ירושלים - שבני ישראל נצטוו לעלות אליה לרגל שלוש פעמים בשנה, וכן כשהעלו ביכורים או כל דבר אחר, לא מצאנו ציווי על התקנת שלטים, תמרורים ודרכים מתוקנות?

זו התשובה. כשההורג נס אל עיר מקלט, חוץ מהזמן שיכול להיות די קריטי כדי שגואל הדם לא ישיג אותו, התורה גם רצתה שההורג לא יתבייש שוב ושוב כשישאל היכן נמצאות ערי המקלט. התורה חוסכת ממנו את הבושה המיותרת הזו, ומצווה על התקנת שלטים ותמרורים. טענה זו אינה שייכת לעולים לירושלים. רואים אנו שוב ושוב, כיצד מקפידה התורה על כבוד האדם.

המשנה במסכת אבות אומרת: "שמאי אומר... והוי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות" (אבות א'). כלומר, עלינו להראות לכל אדם פנים של שמחה. הרב דסלר שואל (מובא בשפתי חיים מועדים), כי לכאורה היה מצופה שמי שיגיד את האמרה הזו, הוא הלל - סמל הענווה והשלום, ולא שמאי, שהיה ידוע כמי שמידתו מידת הדין. למדים אנו מכאן, שמידת הדין מחייבת את סבר הפנים היפות. אדם מחויב לתת לאנשים תחושה טובה, גם אם כרגע אין לו כוח לכך. אין מתאים יותר לסיים את ספר במדבר, ובפרט בתקופה זו של בין המצרים, בתזכורת נוספת על הצורך ברגישות לזולת. (הרב משה שיינפלד)

ברכה והצלחה
ובריאות איתנה
אסף בן אשר ומשפחתו הי"ו
דוד אשר בן איבון ומשפחתו הי"ו

לרפואה שלימה
סעיד אשר בן לאה הי"ו
אורה בת סניורה הי"ו

שיעור בפרשת שבוע
מהרב שמשון פוקס שליט"א
כל יום חמישי
מיד לאחר מנחה
בביכני"ס אור אבנר
רח' משה דיין קרית הסביונים יהוד
מנחה - בשעה 19:20

בית הכנסת "היכל יצחק דוד"
רח' דוד אלעזר 18
תפילת שחרית 6:30
מנחה וערבית (סמוכות) 19:20
שיעורי תורה מידי יום אחרי ערבית
יום א' - הרב שמשון פוקס שליט"א
יום ב' - הרב הגאון אברהם הכהן שליט"א
יום ג' - הרב רפאל עגיב שליט"א
יום ד' - הרב בן יאבו שליט"א
יום ה' - הרב שלום אטלן שליט"א

בית הכנסת
"עולי בבל"
ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל
שחרית - 5:20 נץ
מנין ב' - 7:30
מנחה ערבית - 19:20
שיעורי תורה מידי יום
שעה לפני מנחה
יום א' ב' ה'
רב בית הכנסת
הרב יהונתן אמדדי שליט"א
יום ג'
הרב שמשון פוקס שליט"א
יום ד'
הרב נאור דרשני שליט"א
יום ה' -
הרב רפאל עגיב שליט"א
בשעה 20:00
"יש קונה עולמו בשעה אחת"
שימו לב <<<<

לימוד אברכים עם תלמידים כל יום שני ורביעי בשעה 20:00
ערבית מאוחרת: יום ב' 20:45 יום ד' 20:45 יום ה' 21:00